

РЕШЕНИЕ

№ 1552

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 97 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА Б. НИКОЛОВА

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА К. ЗЛАТЕВА
като разгледа докладваното от ХРИСТИНА Б. НИКОЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110209753 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба на С. А. Ц. против електронен фиш серия К № 6982974, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 5 от ЗДвП ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв. за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. чл.21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на атакувания електронен фиш (ЕФ). Жалбоподателят посочва, че е налице вътрешно противоречие във фактическото описание на обстоятелствата на нарушението относно мястото на извършването му, както и несъответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и правното основание за налагане на наказанието. Твърди, че не е посочено с какъв тип АТСС е установено нарушението. Оспорва се авторството на нарушението. Навеждат се доводи, че предвид изминалия значителен период от време от датата на твърдяното нарушение до датата на връчване на обжалвания електронен фиш се препятства възможността на жалбоподателката да подаде декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП. Оспорва се законността на процедурата по издаване на ЕФ, в частност спазването на изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически

средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /Наредбата/. Твърди, че липсва дата на съставяне на ЕФ, която следва да бъде съобразена при преценка за спазването на сроковете по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Излага доводи за допуснато съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателката относно мястото на извършване на нарушението – в населено място или извън населено място. Моли ЕФ да бъде отменен. Претендира разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят, чрез адв. М., поддържа жалбата по изложените в нея съображения. В допълнение посочва, че от събраните в хода на съдебното следствие доказателства се установява, че нарушението е извършено в населено място, което не съответства на санкционната норма. Твърди, че в този случай административнонаказателната отговорност следва да бъде ангажирана по друг ред – чрез съставяне на АУАН. Оспорва годността на снимковия материал като веществено доказателствено средство, като излага доводи за несъответствие на реалното място за контрол с описаното в протокол за използване на АТСС, в който освен това е отразено, че са заснемани приближаващите автомобили, а в настоящия случай автомобилът е бил отдалечаващ се. Твърди, че протоколът не е изготвен в съответствие с изискванията на чл.10 от Наредбата. Моли ЕФ да бъде отменен и претендира разноски.

Въззиваемата страна, редовно уведомена, не изпраща процесуален представител. В депозирани преди предходно насрочено открито съдебно заседание писмени бележки, чрез процесуалния си представител юрк. Панайотова, излага доводи за правилност и законосъобразност на атакувания ЕФ. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, като същата е подадена в предвидения в чл.59, ал.2 ЗАНН срок (доколкото въззиваемата страна не е представила доказателство, удостоверяващо датата на връчване на ЕФ), от легитимирана страна, срещу акт, подлежащ на обжалване.

Разгледана по същество се явява ОСНОВАТЕЛНА, поради следните

съображения:

От фактическа страна се установява следното:

На 17.11.2022 г. за времето от 19:30 часа до 21:30 часа спазването на режима на скоростта в град София на Околовръстен път в района на разклона с ул. „Никола Петков“ (с. Казичене) в посока на движение от бул. „Цариградско шосе“ към бул. „Ботевградско шосе“ се контролирало с преносима видео-радарна система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации, тип CORDON M2, с радар № MD1196, която била преминала последваща проверка на техническата изправност в ГД "Мерки и измервателни уреди", отдел "Изпитване на средства за измерване и софтуер" при БИМ на 15.03.2022 г., като срокът на валидност на проверката е една година. Техническото средство било временно разположено на триножник на участък от пътя и работело в стационарен режим с посока на задействане „приближаващи“ автомобили. В коментирания пътен участък максимално разрешената скорост на движение за пътни превозни средства била 50 км/ч, която била въведена с пътен знак В-26.

На 17.11.2022 г. в 19.33 ч. в гр. София на Околовръстен път в района на разклона с ул. „Никола Петков“ (с. Казичене) в посока на движение от бул. „Цариградско шосе“ към бул. „Ботевградско шосе“ с горепосочената мобилна система за видеоконтрол „CORDON“ с радар № MD 1196 била засечена скорост на движение на МПС марка и модел „Тойота Хайлукс“ с рег. № ... от 100 км/ч (след отчитане на допустима грешка в полеви условия).

Към 17.11.2022 г. товарен автомобил марка „Тойота“, модел „Хайлукс“ с рег. № ... бил собственост на „ОТП Лизинг“ ЕООД, като негов ползвател, вписан и в свидетелството за регистрация на автомобила, било търговско дружество „ПМ – София“ ЕООД, ЕИК 20411103 с управител С. А. Ц..

Въз основа на тези данни и предвид начина на установяване на нарушението, на 27.01.2023 г. от СДВР бил издаден обжалваният електронен фиш серия К № 6982974, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 5 от ЗДвП на жалбоподателката С. А. Ц. било наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв. за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. чл.21, ал. 1 от ЗДвП.

Описаната и възприета фактическа обстановка се установява от

събраните по делото доказателства - снимков материал към ЕФ серия К № 6982974, справка за собственост на МПС с рег. № ...; протокол за използване на АТСС рег. № 4332 р-70119/18.11.2022 г., ежедневна форма на отчет, протокол от проверка № 08-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. на Български институт по метрология, преглед на вписан тип средство за измерване, решение за одобрение на типа на уреда за измерване заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. на министъра на вътрешните работи; снимков материал на разположението на АТСС и пътен знак В-26; разпечатка от АИС-АНД; сертификат за успешно завършен курс на обучение; справка за актуално състояние и история на промените в представителството на „ПМ-София“ ООД, схема за организация на движението на път II-18 Околовръстен път София в участъка при разклона с ул. „Никола Петков“.

От приложената по делото снимка към атакувания ЕФ, заснета с преносима система за видеоконтрол „CORDON M2“, с радар № MD1196, се установява, че на процесната дата - 17.11.2022 г. в 19:33:37 ч., с отразени координати, е измерена скорост на движение от 104 км/ч, като са записани датата, часа (включително и секундите), локацията и е сниман регистрационният номер на автомобила, който съвпада напълно с този, собственост на дружеството, чиито управител е жалбоподателката.

Техническото средство - преносима видео-радарна система за контрол „CORDON“ е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване. Периодичността на последващите проверки на тези системи е една година, като АТСС и по-конкретно радар фабричен № MD 1196 е преминал проверка на 15.03.2022 г. От приложения по делото протокол от проверка № 08-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. на Български институт по метрология е видно, че мобилната система за видеоконтрол отговаря на изискванията и дава допустима грешка при полеви условия при измерване на скоростта от 3 км/ч. до 100 км/ч. и от 3 % над 100 км/ч., като измерената скорост попада в обхвата на уреда.

Приложеният по делото протокол за използване на АТСС от външна страна съдържа всички изискуеми реквизити и съответства на попълнената ежедневна форма на отчет. Отразените в него часове на работа на мястото на контрол съответстват на отразените начало и край на работа на АТСС – от 19.30 ч. до 21.30 ч., в рамките на които попада и констатираното с

обжалвания ЕФ нарушение. Посочено е мястото на контрол, като е направена и снимка на пътния знак В-26. Видно от представената от въззиваемата страна снимка на разположение на АТСС на контролирания пътен участък (л.74 от делото), същата е направена в посока отдалечаващите се автомобили, но самият уред е насочен в противоположната посока, а именно спрямо приближаващите ППС. Освен това от извлечението от паметта на автоматизираното техническо средство, отпечатано върху снимката към електронния фиш, се установява, че уредът се е задействал при посока на движение „приближаващи“. Дори и снимката да не е надлежно направена, предвид автоматизирания процес на работа на устройството без външна намеса, безспорно се установява посоката на задействане на АТС. Нещо повече, не е допуснато съществено процесуално нарушение и в случаите, в които изобщо не е представена снимка на разположение на уреда (в този смисъл Решение № 7294/06.12.2021 г., VI к. с. на АССГ, по к. а. н. д. № 9009/2021 г., Решение № 4900/22.07.2021 г., IX к. с. на АССГ, по к. а. н. д. № 4609/2021 г., Решение № 7097/09.12.2020 г., XIV к. с. на АССГ, по к. а. н. д. № 10319/2020 г.). При използването на АТСС контролният орган не разполага с възможност да променя или да влияе върху измерването и запис на нарушенията, регистрирани с мобилно автоматизирано техническо средство, като измерването и регистрирането на скоростта и запис на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично от системата радар-камера-компютър. Още повече че процесното устройство разполага с GPS – приемник, чрез който се установяват географските координати при поставяне на началото на работния процес, както и работи в конкретен режим на задействане (приближаващи, отдалечаващи или и в двете посоки), които обстоятелства се визуализират ясно върху извлечението от клипа на самото нарушение, доколкото те се отпечатват автоматично, а не се добавят впоследствие. На следващо място, не се установява уредът да е бил разположен преди пътния знак, както твърди жалбоподателят, като на снимковия материал не е видим самият знак, а отблясъци предвид изготвянето му в тъмната част на денонощието.

От представената схема за организация на движението и изричното уточнение от страна на ОПУ-София, че по цялата дължина на път II-18 няма поставени знаци Д11 и Д12 (начало и край на населено място и селищно образувание), се установява, че контролираният пътен участък е на

територията на населено място – гр. София, в който е въведено с пътен знак В-26 ограничение на скоростта от 50 км/ч. В случая знакът В-26, налагащ ограничението, видно от снимковия материал и от представената схема за организация на движението, е положен заедно със знак А24 – предупредителен за опасност и указващ наличие на светофар. Доколкото са монтирани заедно, съгласно чл.50, ал.3 от ППЗДвП, то те указват, че ограничението на скоростта действа до края на пътния участък, за който се отнася опасността – в случая до мястото, където е позициониран светофарът, малко след кръстовището с ул. „Никола Петков“. От мястото на знака за ограничение на скоростта до разклона не се откриват други знаци, които да отменят действието му или да указват край на пътния участък, в който действа опасността.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съдът констатира, че от външна страна атакуваният фиш отговаря на посочените в чл.189, ал.4 от ЗДвП изисквания и съответства на утвърдения със заповед № 8121-з-931/30.08.2016 г от министъра на вътрешните работи образец. Видно от съдържанието на електронния фиш са налице всички изискуеми от закона реквизити: посочени са териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точен час на извършване на нарушението, регистрационния номер на заснетото МПС, неговият ползвател, описание на нарушението. От своя страна същите данни са инкорпорирани и в приложения снимков материал, изготвен с процесната радарна система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС. В електронния фиш не е необходимо да бъде посочено с какъв тип АТСС е установено нарушението, като същото подлежи на установяване в хода на административнонаказателното производство. Датата на издаване на ЕФ също не е част от законоустановените му реквизити и липсата ѝ не опорочава същия. Тя се извежда от извадката от АИС-АНД и отразеното върху снимковия материал към ЕФ, а именно 27.01.2023 г., т.е. в рамките на тримесечния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Следва да се отбележи също така, че процедурата по връчване на ЕФ е последващ издаването му въпрос и няма отношение към неговата законосъобразност, а единствено относно допустимостта на настоящата жалба. Жалбоподателката по никакъв начин не

е била препятствана да се възползва от възможността да представи в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство на основание чл.189, ал.5 от ЗДвП, като срокът започва да тече от връчването на ЕФ. Основателни са обаче доводите в жалбата за наличие на вътрешно противоречие в описанието на нарушението от фактическа страна, тъй като в ЕФ е посочено, че нарушението е извършено на територията на гр. София, а същевременно, че е ограничението на скоростта е било 50 км/ч, въведено с пътен знак В-26, извън населено място. Коментираното противоречие обаче не препятства установяването на конкретното място, на което е заснето и установено нарушението, което е описано с необходимата конкретика, инкорпорирано е и протокола за използване на АТСС, ежедневната ведомост и снимковия материал към ЕФ. В настоящия случай ясно е посочено в какво се изразява нарушението и съответстващата му правна квалификация. От съдържанието на електронния фиш недвусмислено се извежда ограничението на скоростта в процесния пътен участък, както и скоростта на движение на товарния автомобил.

Не са основателни оплакванията в жалбата и че неправилно е определен субектът на нарушението. Съгласно чл. 188, ал. 2 ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. В случая от справката от АИС – КАТ се установява, че дружеството „ПМ – София“ ООД е вписано като ползвател на автомобила. Вписването на ползвателя на автомобила се извършва на основание чл. 4, ал. 3 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. Цитираната разпоредба гласи: "Физическо или юридическо лице, което използва превозното средство по силата на правно основание, различно от правото на собственост, се вписва в свидетелството за регистрация като ползвател на превозното средство по искане на собственика. Към заявлението

за регистрация се предоставя писмено съгласие на собственика и ползвателя, копие на свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на ползвателя или договор за лизинг, по силата на който превозното средство се предоставя за ползване, освен ако ползвателят или негов законен представител се яви лично, като в този случай той собственоръчно подписва заявлението“. Същевременно от извлечението по партидата на „ПМ – София“ ООД /след промяна на правноорганизационната форма/ се установява, че негов управител и законен представител е именно жалбоподателката С. А. Ц.. Същевременно, няма данни и не се твърди и в жалбата жалбоподателката да е подала декларация пред СДВР, в която да е посочила конкретното физическо лице, управлявало автомобила на 17.11.2022 г. С оглед на това правилно е ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност за установеното нарушение на режима на скоростта.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че извършването на процесното административно нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство „CORDON M2“ с радар № MD 1196, което представлява мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение. От приложения снимков материал на разположението на уреда се установява, че същият не е бил прикрепен към служебен автомобил, а е бил разположен на пътното платно. Съгласно чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП органите по контрол на спазване правилата за движение по пътищата имат право за установяване на нарушенията да използват два вида технически средства или системи - заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство. Следователно разпечатката от заснетото превозно средство, с датата, часа, засечената скорост на движение и регистрационния номер на автомобила представлява годно доказателствено средство, изготвено по предвидения в закона ред. От доказателствената съвкупност по делото се установява, че процесното автоматизирано техническо средство е от одобрен и вписан в регистъра тип, нарушението е констатирано в срока на одобряване на типа след като конкретното техническо средство е преминало през надлежна първоначална и последваща периодична проверка и не възниква съмнение, че посредством него е заснета действителната дата, час и скорост на движение на автомобила. Следва да се отбележи, че към датата на атакувания електронен фиш, нарушенията на правилата за движение по

пътищата могат да се установяват и санкционират, чрез издаване на електронен фиш, не само при използване на стационарни технически средства, а и посредством мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол, като за въвеждането в експлоатация, реда за използване, начина на обозначаване на зоната за контрол и автоматизирания режим на работа, който не изисква обслужване от контролния орган- освен включването и изключването на мобилното техническо средство Наредбата въвежда нарочен ред, който отговарят на изискванията залегнали в Тълкувателно решение №1 от 26.02.2014г. на ОС на ВАС. С оглед на това съдът приема, че към момента на твърдяното нарушение, не само стационарните, но и мобилните технически средства могат да бъдат използвани за установяване на нарушения, които да бъдат санкционирани чрез издаване на електронен фиш. АТСС е предназначено за автоматично фиксиране на допуснатите нарушения за скорост. Уредът измерва скоростта и разстоянието на преминаващите МПС само в автоматичен режим от статив (тринога) в стационарно положение. Установените данни за нарушения не могат да бъдат променяни поради липсата на пряк достъп до тях на оператора, като това важи и за процесите на съхранение и експорт на данни. Присъствието или отсъствието на контролен орган по никакъв начин не оказва въздействие върху точността и обективността на установяване и заснемане на нарушението, тъй като измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично.

Видно от представения снимков материал измерената скорост на движение на автомобила, собственост на дружеството, чийто управител е жалбоподателката, е била 104 км/ч, в който случай допустимата грешка при измерването е $\pm 3\%$, поради което правилно във фиша е отразена скорост от 100 км/ч. Именно тази коригирана скорост е била съобразявана при преценка дали е превишена максимално разрешената такава. В този смисъл съдът констатира, че при издаване на електронния фиш е съобразен т. нар. „толеранс” и е отчетено превишение от 100 км/ч, което обстоятелство е в полза на нарушителя и именно за това превишение същият е бил санкциониран.

С оглед гореизложеното съдът намира, че по безспорен начин въз

основа на събраните и кредитирани доказателства по делото се установява, че жалбоподателката е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП, тъй като е превишила ограничението на скоростта в населено място от 50 км/ч., въведено с пътен знак В-26. Движейки се на посоченото в електронния фиш време и място със скорост от 100 км/ч., жалбоподателката е нарушила забраната за движение със скорост до 50 км/ч, превишавайки разрешената скорост с 50 км/ч. От субективна страна нарушението е осъществено при форма на вина пряк умисъл, тъй като жалбоподателката като правоспособен водач е следвало да съобрази поведението си с изискванията на закона и да се движи с разрешената скорост за пътния участък.

Настоящият съдебен състав обаче споделя доводите на жалбоподателката за несъответствие между описанието на нарушението и приложената от АНО санкционна норма. От доказателствата по делото и в частност от представената справка и скица от Областно пътно управление – София се установява, че мястото на нарушението – Околовръстен път на разклона с ул. „Никола Петков“, се намира в населено място – гр. София. Това изрично е посочено и в писмените бележки на процесуалния представител на въззиваемата страна. Същевременно с атакувания електронен фиш жалбоподателката е санкционирана за нарушение на режима на скоростта извън населено място и ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв. на основание чл. 182, ал. 2, т. 5 от ЗДвП. В случая АНО е следвало да наложи административно наказание „глоба“ на основание чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП в размер на 600 лв. за превишаване на максималната разрешена скорост в населено място над 40 км/ч, за което също е възможно издаването на електронен фиш, противно на твърденията на жалбоподателя, тъй като наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ се налага за превишение над 50 км/ч. Настоящият съдебен състав не разполага с възможност да измени обжалвания ЕФ, тъй като би приложил закон за по-тежко наказуемо нарушение, което освен това би било съпроводено и със съществено изменение на обстоятелствата на нарушението и ангажиране на административнонаказателната отговорност на въззивника за нови и различни факти, които до този момент не са ѝ били предявени, срещу тях тя не се е защитавала и ѝ се предявяват за първи път с постановяване на съдебното решение в производството по Глава III, раздел V от ЗАНН, а

именно – че въведеното ограничение на скоростта с пътен знак В-26 е на територията на населено място. Предвид това обжалваният електронен фиш следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

Предвид основателността на жалбата на жалбоподателя следва да бъдат присъдени претендираните разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. Видно от представения договор за правна защита и съдействие, който има характер и на разписка, възнаграждението е заплатено изцяло и в брой. Така определеният размер съответства на минимално предвидения в Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което направеното възражение за прекомерност следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш серия К № 6982974, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 5 от ЗДвП на С. А. Ц. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв. за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. чл.21, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. А. Ц., ЕГН ***** сумата от 400 (четиристотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____